

grundlöst

föder jag träden sitt ljus
som strålar genom mig
till ytan av våra urskiljbara andetag
som spänner lugntygets pläd
en fäll över våra sinnlösa piruetter

säger jag att ditt namn
fäller tyngder ur mina ögonhålor
borstar tänder och ler
åt det som gnistrar vitt och brett

i vidderna som omsluter mig
innanför dörrarna
som slår gångjärnstakt
till våra kväden

famnar andetagen djupare
i sinom tid

en flyhänt vals
en madrugada mareng
en udda tango

skjuten från höften
i en spännvidd

framförallt
en horisontalförskjutning
i sidledsförflyttningar
som härstammar

från grunden
som vi rasar samman

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nightngale med Poeter.se id #4750 innehar upphovsrätten